

tilbage og paa at kunne lade være at forlange, at Statskassens Midler skulle arbejde for det; thi saa vil det ogsaa være istand til at holde andre Fordringer i Ase; begynde vi først med, at det skal have fyldstgjort af Statskassen, hvad der skulde være privat Formaal og Erhverv, bliver Statskassen ødelagt, bliver Landet slapt. Jeg troer, at Udvalgets Forslag har i denne Henseende været meget maadeligt; det maa snarere siges at have indbrømt Mere, end det fandt var passende, end at have knæppet for meget af.

G. Pedersen: Det er med stor Tilfredshed, at jeg har seet den ærede tidligere Indenrigsminister træffe Foranstaltninger til omstider at komme hen imod en mere fornuftig Ordning af Udførelsen af Arbejderne i Klitterne. Der er saaledes indsendt et Circulaire til Amtmændene i de 4 Amter, hvor Sandfligten har sin største Betydning, om at virke hen til istædfor som tidligere at bortlicitere Arbejdsdagene eller Arbejdskraften, at bortlicitere det virkelige Arbejde. Jeg troer, at der er stor Opfordring til at gaae saa hyderligt frem paa denne Vej, som det vel er muligt; men desuagtet troer jeg ikke, at det bliver muligt at komme til det virkelige Resultat i denne Retning, forinden det lykkes, maaskee først ved en ny Lov om Sandflugtsvæsenets Ordning, at give den Commission, som har med Arbejdsplanen at gjøre, og som bestemmer, hvad Arbejde der skal udføres, en mere praktisk og hensigtsmæssig Sammenfætning, end det nu er Tilfældet. Ved samme Leilighed skal jeg tillade mig at henstille til den høitærede Minister, om det ikke skulde være hensigtsmæssigt og paa høie Tid at træffe Foranstaltninger til at forebygge den skadelige og ullykkelige Sløfning af Bakker om Foraaret; det maa være Enhver klart, selv Den, der ikke har havt Leilighed til at see det med egne Øine, at det flygtige Element, hvoraf Klitterne bestaae, bliver revet løs, naar de Rødder, som holde det sammen, rives løse. Naar dette nu skeer om Foraaret, ligger Sandet hele Sommeren over og bevæger sig ved hvert Vindpust, og derved foraarsages der bethdelig Skade, ikke blot for selve Klitterne, men ogsaa for de tilstødende Ægne, og det kan dog ikke være Andet

end høist ubehageligt for de tilstødende Gods-eiere at see deres Eiendom paa denne Maade blive oversvømmet af det gylde Sand. Det er heller ikke uden Exempel, at saadanne Bakker, der sløifes om Foraaret, ikke strax blive dækkede med Klittag eller Marehalm, men derimod ligge hen til det følgende Efteraar, ja stundom maaskee endogsaa til det næste, altsaa i halvandet Aar, og det vil vistnok være klart for Enhver, hvilke Ulemper der derved kunne opstaae. Der er desuden Anledning til at paasee, at Arbejdet om Efteraaret eller, rettere sagt, Reitationsarbejdet paa begyndes saa betids, at det kan være færdigt en længere Tid, inden Vinteren truer med at afbryde det, thi naar det trækkes ud til November eller December Maaned, ere ikke alene Arbejdsdagene meget korte, saa at der kun udrettes meget Lidet for den Dagløn, som enhver Mand erhoder, saalænge man følger det Princip at betale pr. Dag, men det skeer ogsaa ikke saa sjældent, at Arbejdet bliver afbrudt henimod Njtaar og ikke bliver udført, førend Sneen gaaer bort. Selv om det ogsaa er Tilfældet, at Arbejdet er blevet færdigt før Vinterens Begyndelse, forhindrer den dog, at Synet faaar Leilighed til at tage det i Diehyn før Foraaret; men deraf er det klart, at i et Syn, som skal foregaae for at afgive et Skøn om, hvorvidt Arbejdet var forsvarligt udført, da det var færdigt, mangen Gang finder Steb mere paa Papiret end i Virkeligheden. Jeg skal ved samme Leilighed tillade mig at rette en Forespørgsel til den høitærede Minister angaaende et Punkt, som ikke er mig rigtig klart. Der findes nemlig udtalt i Anmærkningerne til Finantslovsforslaget, at „Klitbetjentenes Lønninger kun ere faste Beløb, naar de ikke foruden den aarlige Godtgjørelse i Arbejdstiden erholde Dagløn“; skjøndt jeg nu anseer det meget hensigtsmæssigt og som en billig Fordring, at Klitbetjentene erholde Dagløn for den meget betydelige Tid, de maae tilbringe i Klitterne under Arbejdet Udførelse, saa har jeg, der dog ofte i den Tid har havt Leilighed til at blive bekendt med Forholdet, aldrig erfaret, at de have faaet nogen saadan Dagløn; de have, saavidt mig bekendt, kun faaet det bestemte aarlige Honorar.